

Lupiči povidel

Kašpárek v rohlíku

Je podzim a tetička už zavařuje
švestičky do sklenic pěkně napresuje.
Jedno vím určitě, no to je jistota:
povidla od tety jsou hrozná dobrota.

Když má to hotový a do spíže je nese,
náš malej žaludek už se celej třese,
třese se představou, že bude nabaštěnej,
povidla od tety jsou prostě nej nej nej nej...

Jsme strašně nenápadný, loupení není snadný,
jsme malí lupiči povidel. [no to svět neviděl]
Loupíme bez zábrany, pak si to slíznem sami,
jsme malí lupiči povidel. [naši jsou nepřítel] (2x)

Spíž je až dole, dole ve sklepení,
kde není vůbec, vůbec světlo denní.
Baterkou na cestu si svítíme,
na tu ňamku si zuby brousíme.

Truhlu, nescky židli na sebe vyskládám,
už se pevně držím, už je v ruce mám,
bacha skáču dolů a rychle zdrháme,
makej ségra, to si pochutnáme.

Chachachachachachachacha
Chachachachachachachacha

Jsme strašně nenápadný, loupení není snadný,
jsme malí lupiči povidel. [no to svět neviděl]
Loupíme bez zábrany, pak si to slíznem sami,
jsme malí lupiči povidel. [naši jsou nepřítel] (2x)